

Bilag.**Kommissions-Betænkning**

angaaende

Forslag til Lov om Patenter.**Til****Indenrigsministeriet.**

Ved Ministeriets Skrivelse af 18de December 1888 nedsattes en Kommission, bestaaende af Undertegnede: daværende Direktør for den Rgl. grønlandske Handel, nu Departementschef i Indenrigsministeriet H. Hørring som Kommissionens Formand, daværende Næstformand i Industriforeningen i Kjøbenhavn, Fabrikant, Cand. polyt. P. Hansen, Docent Borch og Docent Aug. Thomsen, begge Medlemmer af den polytekniske Læreanstalts Betænkningssubvalg for Patentsager, fhv. Patentagent, Cand. Fr. Wolff samt Indenrigsministerens Sekretær, Cand. jur. F. de Sonquières, der tillige har fungeret som Kommissionens Sekretær — med det Hverv at udarbejde et Udkast til Lov om Patenter paa industrielle Opfindelser. Et saadant Udkast med tilhørende Motiver tillader Kommissionen sig at forelægge det høje Ministerium, idet man skal bemærke følgende.

Efter den for Tiden her i Landet gældende Ret er Meddelelsen af Eneret paa industrielle Opfindelser, som bekendt, ganske overladt til Administrationens Skøn, idet Eneret erhverves ved en af Regeringen udstedt Bevilling, uden at der er fastslaet Regler for Afgangen til at erholde saadan Bevilling, lige saa lidt som for Omfanget og Virkningen af Eneretten. Om der end i Praksis har uddannet sig visse Regler, som følges af Administrationen og til hvilke der ogsaa henvises i Næringsloven af 29de December 1857 § 98, ere disse Regler dog kun i ganske enkelte Retninger af en saadan Fasthed, at de afgive en virkelig Begrænsning for Bevillingsmyndighedens frie Skøn, ligesom de, da de ikke ere nærmere formulerede i Lovgivningen, heller ikke kunne tjene til fornøden Besledning for de Private. At en saadan Ordning er utilfredsstillende og i Modstrid med Karakteren af de Retsforhold, hvorom her er Tale, har allerede længe været anerkendt. Hertil kommer, at den Ret, som hjemles ved de hidtil meddelte Eneretsbevillinger, langt fra opfylder de Fordringer, som maa stilles til en betryggende Beskyttelse af Opfinderens Interesser, og som ere fyldestgjorte i saa godt som alle fremmede Lovgivninger. Ved disse Bevillinger er der saaledes kun givet de Paagældende Eneret til Forsærdigelsen af Opfindelsens Genstand eller, saafremt Opfindelsen gaar ud paa en Fremgangsmaade, da Anvendelsen af denne, hvorimod det staar enhver frit for fra Udlandet at indføre den patenterede Genstand og her forhandle den samt benytte den i sit Erhverv.